

ZARZĄD

PREZES

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI (woj. śląskie)

WICEPREZESI

Jan Grabkowski
POWIAT POZNAŃSKI

Jerzy Kolarz
POWIAT BUSKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Krzysztof Lis
POWIAT SZCZECINECKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Andrzej Potępa
POWIAT BRZESKI

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI (woj. podlaskie)

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

CZŁONKOWIE

Artur Adamski
POWIAT PŁOŃSKI

Sebastian Burdzy
POWIAT ŚREDZKI

Robert Godek
POWIAT STRZYŻOWSKI

Mirosław Graczyk
POWIAT TORUŃSKI

Ewa Janczar
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Jan Kaluszkiewicz
POWIAT CIECHANOWSKI

Janusz Mielczarek
POWIAT ŁĘCZYCKI

Artur Pizioń
POWIAT JANOWSKI

Radosław Roszkowski
POWIAT PRUDNICKI

Piotr Rzeszotarski
POWIAT SIERPECKI

Marek Szczepański
POWIAT CHOJNICKI

Waldemar Trelka
POWIAT RADOMSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Artur Maruszczak
POWIAT KĘDZIERZYŃSKO-KOZIELSKI

Bogdan Zieliński
POWIAT WYSOKOMAZOWIECKI

CZŁONKOWIE

Piotr Babicki
POWIAT STARACHOWICKI

Leszek Bajon
POWIAT SŁUBICKI

Artur Bieliński
POWIAT ZGORZELECKI

Zdzisław Gamański
POWIAT CHEŁMIŃSKI

Sebastian Szaleniec
POWIAT BĘDZIŃSKI

Dariusz Szustek
POWIAT ŁUKOWSKI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or. A.0531/74/26

Warszawa, 4 marca 2026 roku

Szanowny Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 lutego 2026 r. dotyczące wyrażenia opinii w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi oraz niektórych innych ustaw (**RPW/5176/2026; dalej jako „Projekt”**) proszę przyjąć następujące uwagi Związku Powiatów Polskich.

1. Poselska inicjatywa

Zwracamy uwagę, że potencjalne wejście w życie ustawy miałooby wpływ na działalność samorządów oraz wpływ na budżet państwa. Nie negując prawa posłów do składania inicjatyw ustawodawczych, sugerujemy, by w przypadku poparcia inicjatywy przez Rząd, projekt został „przejęty” przez Radę Ministrów i skierowany (być może po stosownych poprawkach) do konsultacji w ramach rządowej ścieżki legislacyjnej, by swoje zdanie wyraziła Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

2. Rozbicie na dwa akty ustawowe – uwaga ogólna

Należy przemyśleć konstrukcję legislacyjną, w której w dwóch odrębnych aktach, istnieją powiązane ze sobą procedury dotyczące konkretnej sytuacji faktycznej. Według obecnie zaproponowanej konstrukcji, w stosunku do gruntów rolnych zniszczonych przez powódź potencjalna ścieżka wygląda następująco:

- 1) ewentualna rekultywacja – na bazie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych („uOchrGrunt) –

a w przypadku niezasadności rekultywacji

- 2) ewentualne scalanie (z urzędu) – na bazie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi („Specustawa”) –

a w przypadku braku wszczęcia postępowania scaleniowego

- 3) wykup gruntów – znowu na bazie uOchrGrunt.

Zamieszczenie pełnej ścieżki postępowania w jednym z aktów prawnych byłoby przejrzystsze legislacyjnie, a sekwencja działań byłaby raczej klarowna. Aktualny Projekt pozwala co prawda na jej odtworzenie, ale i tak należy przyjmować pewne domniemania, co nie służy ani potencjalnym uczestnikom postępowań ani organom je prowadzącym.

Wydaje się, że lepszym miejscem byłoby umiejscowienie nowej regulacji wyłącznie w uOchrGrunt, ze względu na to, że cała idea wywodzi się od próby rekultywacji gruntu popowodziowego, co już jest uwzględnione w tym akcie prawnym. Potwierdzają to też uzasadnienie i Deklarowane Skutki Regulacji. Tymczasem w Specustawie aktualnie nie ma przepisów dedykowanych gruntom rolnym popowodziowym *per se*. Dotyczy ona bardziej wsparcia socjalnego i ekonomicznego pewnych kategorii podmiotów.

3. Stosowanie przepisów uScaWymGrunt

Zwracamy uwagę, że prowadzenie postępowań scaleniowych jest procedurą długą i złożoną z wielu etapów formalnych. Potencjalna nowelizacja Specustawy w zasadzie poza kwestią wszczęcia postępowania, elementów szacowania i jakich gruntów ma dotyczyć scalanie odsyła w całości do ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów („uScaWymGrunt”). Należy więc spodziewać się wieloletnich procedur komasacyjnych, zwłaszcza w przypadku powodzi o dużej skali.

Pytanie więc jest takie czy procedura scaleniowa nie powinna być traktowana jako ostateczność, a nie jako „drugi etap” poprawy sytuacji rolników po powodzi. Czy nie prostszy byłby ewentualny wykup po stwierdzeniu niezasadności rekultywacji gruntów, a dopiero potem – procedura scaleniowa wszczynana na wniosek poszkodowanych, którzy nie złożyli wniosku o wykup gruntów zgodnie z projektowanymi przepisami art. 22aa OchrGrunt.

W dalszej części przedstawiamy natomiast uwagi merytoryczne, odnosząc się numerycznie do projektowanych jednostek redakcyjnych.

4. Postępowanie scaleniowe jako zadanie z zakresu administracji rządowej (m.in. projektowany art. 57c Specustawy)

Postępowanie scaleniowe ma przeprowadzać starosta, co byłoby rzeczywiście spójne systemowo (art. 3 ust. 1 uScaWymGrunt). Nowelizacja, dodając przepisy, powinna jednak wskazywać wprost – podobnie jak art. 3 ust. 1 uScaWymGrunt – że jest to zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej. Co prawda, zauważamy, że projektowany art. 57j odwołuje się w sprawach nieuregulowanych do uScaWymGrunt, co pozwalałoby domniemać, że jest tak w istocie. Niemniej, w art. 57c Specustawy miałyby się znaleźć stwierdzenie, iż prace scaleniowo-wymienne związane z usuwaniem skutków powodzi oraz zagospodarowanie poscaleniowe finansowane są ze środków budżetu państwa, w tym rezerwy celowej

przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków. Oznacza to, że Projektodawcy obejmują finansowanie zagospodarowania poscaleniowego finansowaniem państwowym, co w uScaWymGrunt również jest wskazane wprost (art. 3 ust. 1). Jeśli więc przenosimy konstrukcję finansowania zagospodarowania poscaleniowego, to powinniśmy w Specustawie zamieścić podobne zastrzeżenie co do całości postępowania. Sytuacji nie rozwiązuje naszym zdaniem art. 57d ust. 2 mówiący co można rozumieć jako prace scaleniowe, ponieważ nie wszystkie możliwe sytuacje i czynności formalne w ramach postępowania scaleniowego zostały w nim ujęte.

Propozycja poprawki – treści art. 57c Specustawy:

„Art. 57c. Postępowanie scaleniowe, w tym prace scaleniowo-wymienne związane z usuwaniem skutków powodzi oraz zagospodarowanie poscaleniowe są zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej i są finansowane ze środków budżetu państwa, w tym rezerwy celowej przeznaczonej na przeciwdziałanie klęskom żywiołowym i usuwanie ich skutków”.

5. Uwaga do projektowanego art. 57a ust. 1 Specustawy – kwestia zasobu nieruchomości SP

W projektowanym art. 57a ust. 1 mowa jest o wykorzystaniu przy scaleniach gruntów stanowiących zasób nieruchomości Skarbu Państwa. Bez dookreślenia, nie jest pewne czy chodzi o zasób nieruchomości SP, o którym mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (UGN) czy może o zasób własności rolnej SP, o którym mowa w ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (uGospNierRol). Są to dwa, oddzielne zasoby nieruchomości (w czym nie ma wątpliwości doktryna – zob. E. Bończak-Kucharczyk [w:] *Ustawa o gospodarce nieruchomościami. Komentarz*, wyd. V, Warszawa 2018, art. 21, Lex; D. Pęchorzewski, M. Horoszko [w:] *Gospodarka nieruchomościami. Komentarz*, wyd. 3, 2014, art. 21, Legalis). Funkcjonujące już przepisy Specustawy wielokrotnie odwołują się do UGN bezpośrednio (np. art. 6 ust. 1, art. 27a ust. 2 Specustawy), ale nie przyznają domniemania tej ustawie przy stosowaniu pojęcia zasobu. Jednocześnie Projektodawcy chcą by Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa zarządzający Zasobem Własności Rolnej SP, w ramach gospodarowania tym zasobem, brał czynny udział w scalaniu (a więc przy pomocy zarządzanych nieruchomości rolnych) – art. 2 Projektu nowelizujący art. 24 uGospNierRol oraz pkt II uzasadnienia. Kwestia ta wzbudziła także wątpliwości wśród praktyków w starostwach, z którymi Związek Powiatów Polskich konsultował przekazany nam do zaopiniowania Projekt.

Dlatego, patrząc również na uzasadnienie, warto byłoby określić, czy mowa o zasobie w rozumieniu art. 21 UGN czy np. wyłącznie Zasobie Własności Rolnej Skarbu Państwa – a może jedno i drugie, przy czym wtedy należałoby oddzielnie zdefiniować zasób nieruchomości Skarbu Państwa. Kwestia ta ma znaczenie dla przeprowadzania postępowania scaleniowego, przede wszystkim wyznaczenia obszaru scalenia.

6. Art. 57a Specustawy jako zasada ogólna – przeniesienie ust. 4 do innej jednostki redakcyjnej

Należy rozważyć przeniesienie do przepisu dotyczącego wydania postanowienia o wszczęciu postępowania scaleniowego ustępu 4 z projektowanego art. 57a, który w swym brzmieniu ma stanowić zasadę ogólną scalenia gruntów popowodziowych.

W uScaWymGrunt określenie obszaru stanowi element postanowienia i jest to określone w przepisie temu dedykowanym (art. 7 ust. 2 pkt 1 uScaWymGrunt). Wobec tego nie należy również w nowych przepisach Specustawy rozbijać przepisów proceduralnych na różne artykuły.

7. Uwaga do projektowanego art. 57b Specustawy

- 1) Przy zachowaniu koncepcji, że projektowany rozdział 3a pozostaje w strukturze Specustawy, należy w przepisie zaznaczyć, że postępowanie może zostać wszczęte dopiero po negatywnej decyzji co do rekultywacji gruntów, o której mowa w art. 22aa (o uwagach do rozumienia niezasadności i wydania tej decyzji – punkt 13 uwag). Ewentualnie takie zastrzeżenie powinno znaleźć się w art. 57a, jako ogólnej regulacji zasad takowego scalania.
- 2) Postępowanie, podobnie jak co do zasady postępowanie scaleniowe w zwykłym trybie, powinno być wszczynane na wniosek, a nie z urzędu. W decyzji stwierdzającej niezasadność rekultywacji, wydawanej na podstawie art. 22aa uOchrGrunt należałoby wtedy dodawać pouczenie o możliwości złożenia wniosku w trybie Specustawy w określonym terminie. Postępowanie na wniosek powodowałoby jednoznaczne określenie kręgu stron postępowania. W przypadku wszczynania z urzędu może zachodzić ryzyko, że stroną staną się właściciele gruntów zdegradowanych, którzy nie są zainteresowani procedurą scaleniową, co może powodować przedłużanie całego procesu.
- 3) Idea nowelizacji zakłada, że do scalenia nie musi jednak ostatecznie dojść. Dlatego warto w art. 57b podkreślić możliwość wszczęcia postępowania, biorąc pod uwagę analizę z ust. 2 oraz uzupełniając, przesłanki wszczęcia postępowania scaleniowego z uScaWymGrunt. Brzmienie przepisu, łącznie z projektowanym art. 22aa ust. 10 uOchrGrunt sugeruje obowiązkowe scalenie. Ewentualnie, należy dodać ust. 3, w którym będzie mowa o wydaniu decyzji odmawiającej wszczęcia postępowania.
- 4) W przesłankach badanych przed ewentualnym wszczęciem postępowania, powinien znaleźć się punkt dotyczący istnienia potencjalnych nieruchomości Skarbu Państwa w pobliżu gruntów zdewastowanych np. na terenie powiatu. Sensowność całej procedury pod kątem przeprowadzenia scalenia powinna opierać się na zaoferowaniu pokrzywdzonym rolnikom gruntów, które są położone stosunkowo niedaleko zdegradowanych. Punkt ten obligowałby do współpracy ze starostą jednostki organizacyjne, które zarządzają takimi terenami. Obecne sformułowanie sugeruje, że poszukiwanie takich nieruchomości musi odbywać się z urzędu na terenie całego województwa. Proponujemy w art. 57b zmodyfikować ustęp 2 poprzez dodanie punktu 2:

2) *możliwość zagospodarowania na cele rolnicze nieruchomości Skarbu Państwa na terenie właściwego powiatu;*

oraz odpowiednio przesunąć numerację pozostałych przesłanek.

8. Uwaga do projektowanych art. 57e Specustawy oraz art. 22a – „dzień wystąpienia powodzi”

Projektowane przepisy, ale także obowiązująca Specustawa, używają określenia „dzień wystąpienia powodzi” nie definiując tej kategorii. Być może przy okazji należałoby znnowelizować Specustawę, tak by dzień ten był określany w zobiektywizowany sposób np. rozporządzeniem Rady Ministrów wydawanym na podstawie art. 1 ust. 2 Specustawy. Jest to ważne w kontekście szacunku gruntów. W kontekście powodzi z września 2024 r., dopiero nowelizacja Specustawy z dnia 9 maja 2025 r. (Dz. U. 2025 poz. 680)

określiła na potrzeby działań administracji, że dniem wystąpienia powodzi był 13 września 2024 r. Jednak dotyczyło to konkretnej sytuacji faktycznej, a nie wydaje się, by za każdym razem parlament musiał uchwalać w tym celu oddzielną ustawę.

9. Uwaga do projektowanego art. 57h Specustawy

Projektodawcy powinni zastanowić się nad konstrukcją „usuwania” dzierżawców z nieruchomości Skarbu Państwa jaka jest proponowana, a więc rozwiązania umowy bez odszkodowania. Z perspektywy publicznej oczywiście cel wydaje się słuszny, wątpliwość budzi jednak konstytucyjność takiego przepisu. Natomiast grunt taki, jak się wydaje, nie znajdzie się w obszarze scalenia, jeśli nie będzie zgody dzierżawcy (art. 57h ust. 3 w zw. z art. 57a ust. 5 Specustawy), co może blokować włączanie tego typu gruntów w obszar scalenia. Powinien istnieć mechanizm, który pozwoli włączyć grunty SP niezależnie od woli dzierżawcy, który powinien jednak z tego tytułu otrzymać odpowiednie odszkodowanie za wcześniejsze rozwiązanie umowy. Mechanizm nie musi za to dotyczyć zmiany umowy.

10. Uwaga do art. 3 pkt 1 lit. b Projektu – nowelizacja art. 20 uOchrGrunt

Przy okazji nowelizacji, która zakłada zgłaszanie staroście zakończenia procesu rekultywacji, należy rozważyć ustawowe określenie terminu zakończenia rekultywacji na cele rolnicze, ewentualnie przyznania staroście kompetencji do swobodnego określania takiego terminu w decyzji rekultywacyjnej w stosunku do innych gruntów. Obecnie funkcjonujący pięcioletni termin z art. 20 ust. 4 uOchrGrunt liczony jest od zakończenia działalności przemysłowej, ale przez umiejscowienie normatywne nie jest pewne czy nie dotyczy to wszystkich gruntów. Budzi to wątpliwości w praktyce, czy starosta jest władny określić inny termin zakończenia rekultywacji w decyzji rekultywacyjnej na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 3 uOchrGrunt.

W związku z powyższym, w art. 3 pkt 1 lit. b Projektu proponujemy:

1) Dodać lit. b o treści

b) ust. 4 nadaje się brzmienie: „Rekultywację gruntów wykorzystywanych do prowadzenia działalności przemysłowej przeprowadza się w miarę jak grunty te stają się zbędne całkowicie, częściowo lub na określony czas do prowadzenia tej działalności oraz kończy się w terminie do 5 lat od zaprzestania tej działalności”

2) lit b. staje się lit. c

3) projektowanemu art. 20 ust. 7 uOchrGrunt proponujemy nadać brzmienie:

„W uzgodnieniu ze starostą rekultywacji może dokonać właściciel gruntu zgodnie z zakresem rzeczowym i w terminie wynikającym z decyzji w sprawie rekultywacji, otrzymując od starosty środki finansowe zgodnie z kosztorysem, przy wykorzystaniu środków, o których mowa w ust. 2”.

Rozstrzygnie to jednoznacznie, że termin pięcioletni dotyczy tylko terenów przemysłowych, a w stosunku do innych gruntów, w tym rekultywowanych gruntów rolnych, termin będzie określany przez starostę w decyzji.

Jednocześnie, w ust. 8, 9 lub 10 powinno się przewidzieć sytuację, gdy rekultywacja nie została przeprowadzona w terminie lub zgodnie z zakresem rzeczowym, po to by mógł nastąpić zwrot środków, o którym mowa w projektowanym art. 20 ust. 10 OchrGrunt.

Wstępna propozycja zakładająca dodanie ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku:

- 1) braku zgłoszenia, o którym mowa w ust. 8, w terminie 30 dni od terminu wykonania rekultywacji lub
 - 2) przeprowadzeniu rekultywacji niezgodnie z zakresem rzeczowym
- wynikających z decyzji w sprawie rekultywacji, starosta wydaje decyzję o stwierdzeniu niedokonania rekultywacji”.

W takim wypadku, projektowany ust. 10 stałby się ust. 11.

11. Uwaga do art. 3 pkt 1 lit. b Projektu – dodawany art. 20 ust. 10 uOchrGrunt

Zgodnie z Projektem, w przypadku niedokonania rekultywacji zgodnie z ust. 7 w uzgodnionym terminie właściciel gruntu jest obowiązany zwrócić otrzymane do przeprowadzenia rekultywacji środki. Może to budzić spory dotyczące „uzgodnienia” terminu zwrotu środków w przypadku nieprzeprowadzenia rekultywacji. Na pewno nie można traktować tego jako terminu zakończenia rekultywacji, tylko termin ustalany dodatkowo przez organ i właściciela już po terminie finalnym nieudanej rekultywacji. Łatwo wyobrazić więc sobie sytuację, że właściciel gruntu po prostu odmawia zwrotu środków, wobec czego do uzgodnienia nigdy nie dojdzie. Proponujemy więc przekształcić ten ustęp w przepis, który zautomatyzuje proces i wyznaczy ramy czasowe działań. Propozycja poprawki poniżej:

„10. W przypadku niedokonania rekultywacji zgodnie z zakresem rzeczowym lub w terminie wynikającym z decyzji w sprawie rekultywacji, właściciel gruntu jest obowiązany zwrócić otrzymane środki w ciągu trzech miesięcy od daty wezwania go do tego przez starostę”.

Ewentualnie, jeśli zostałyby przyjęte poprawki dotycząca wydawania decyzji o nieprzeprowadzeniu rekultywacji, ustęp ten – mający już numer 11 – mógłby przyjąć treść:

„11. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 10, właściciel gruntu jest obowiązany zwrócić otrzymane środki w ciągu trzech miesięcy od daty, w której decyzja ta stała się ostateczna”.

12. Uwaga do art. 3 pkt 3 Projektu – w zakresie dodawanego art. 22aa ust. 3

Ustęp ten stanowi zasadę ogólną, którą można by stosować do wszystkich wniosków dotyczących rekultywacji w celu osiągnięcia efektywności rekultywacji. Sugerujemy by przenieść go do art. 20 uOchrGrunt.

13. Uwaga do art. 3 pkt 3 Projektu – w zakresie dodawanych art. 22aa ust. 3, 5 oraz 7 – 9

Ustępy te powodują, że analiza zasadności rekultywacji jest wykonywana – wydaje się, że zupełnie zbędnie – *de facto* dwa razy. Raz – na podstawie samej opinii rzeczoznawcy, która ma stanowić podstawę do wydania decyzji (ust. 7). Drugi raz, przez treść ust. 8 i 9. Należy to ujednolicić lub ustępy przeformułować. Decydująca powinna być opinia rzeczoznawcy, skoro i tak ma być tam zamieszczany kosztorys. Ust. 9 wprowadza natomiast zamieszanie w kontekście ust. 3, który definiuje kiedy występuje niezasadność – czy jest to „ta sama” niezasadność co w ust. 3?

Opinia rzeczoznawcy powinna więc zawierać również analizę możliwych zagrożeń przyczyniających się do dewastacji lub degradacji tych gruntów w przyszłości. Na tej podstawie, całościowo, starosta powinien stwierdzać zasadność rekultywacji. Wtedy ust. 8 staje się zbędny, a ust. 9 powinien mówić o opinii, a nie analizie.

Propozycje poprawek ustępów:

3. Przyjmuje się, że rekultywacja gruntów na cele rolnicze jest niezasadna w przypadku, gdy koszt rekultywacji gruntów przekracza dwukrotną wartość średniej ceny zakupu gruntów rolnych, publikowanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego lub grunty te są zlokalizowane na obszarach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi lub innych możliwych zagrożeń przyczyniających się do dewastacji lub degradacji gruntów w przyszłości jest wysokie i wynosi co najmniej 10%.

5. Rozmiar utraty albo ograniczenia wartości użytkowej gruntów zdewastowanych lub zdegradowanych w wyniku powodzi ustala się na podstawie jednej opinii rzeczoznawcy, która wskazuje kierunek zagospodarowania gruntów lub kierunek rekultywacji gruntów i zawiera zakres rzeczowy rekultywacji wraz z kosztorysem prac. Opinia zawiera także analizę prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi lub innych możliwych zagrożeń przyczyniających się do dewastacji lub degradacji gruntów w przyszłości. W opinii nie trzeba uwzględniać ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odnośnie do gruntów będących przedmiotem opinii.

(...)

7. Opinia, o której mowa w ust. 5, stanowi podstawę do wydania decyzji w sprawie rekultywacji gruntów.

8. (skreślić z Projektu)

8. (poprzedni ust. 9) Jeżeli na podstawie opinii, o której mowa w ust. 5, starosta uzna, że rekultywacja gruntów na cele rolnicze jest niezasadna, wydaje decyzję odmawiającą przeprowadzenia takiej rekultywacji.

Dalsza numeracja ustępów zgodnie z przesunięciem.

14. Uwaga do art. 3 pkt 3 Projektu – w zakresie dodawanego art. 22aa ust. 10 uOchrGrunt

Skoro sami Projektodawcy zakładają, że będą sytuacje, gdy scalenia nie uda się przeprowadzić (z przyczyn obiektywnych – po analizie dokonanej przez organy), to sformułowanie zawarte w tym ustępie powinno brzmieć „W przypadku decyzji odmawiającej przeprowadzenia rekultywacji, o której mowa w ust. 9, **można przeprowadzić postępowanie scaleniowe (...)**”. Sugerujemy dodatkowo, że przepis powinien zakładać, że będzie to postępowanie na wniosek właścicieli gruntów (zob. też pkt 7 ppkt 2 uwag).

15. Uwaga do art. 3 pkt 3 Projektu – w zakresie dodawanych art. 22aa ust. 1, 2, 9 i 11 uOchrGrunt

Analiza tych przepisów budzi wątpliwości w kontekście zestawienia procedur scaleniowej i wykupu. Projektowany art. 22aa ust. 1 sugeruje, że to właśnie wykup jest formułą, którą należy stosować w przypadku niezasadności rekultywacji. W dodatku ma być to procedura wnioskowa z narzuconym terminem do złożenia podania (ust. 2). Następnie ust. 9 mówi, że niezasadność rekultywacji gruntu kieruje organ do przeprowadzenia postępowania scaleniowego. Ustęp 11 zaś – że w przypadku braku wszczęcia

postępowania scaleniowego (*de facto* – decyzji o odmowie wszczęcia postępowania – *vide* projektowane art. 57b w zw. z art. 57j Specustawy w zw. z obecnym art. 3 ust. 3 uScalWymGrunt) starosta ma wydawać decyzję o wykupie gruntów na rzecz Skarbu Państwa.

Nie jest więc zupełnie jasne jaka jest kolejność działań i które prawne formy działania administracji mają tu priorytet. Czy starosta ma w końcu wydawać decyzję o wykupie automatycznie po stwierdzeniu niemożności wszczęcia postępowania scaleniowego, nie patrząc na wnioski? Czy jednak decyzje muszą być na wnioski właścicieli, które, jak można sobie wyobrazić, mogą być niekiedy złożone zanim zostanie zakończona analiza z art. 57b ust. 2 Specustawy? Co jeśli zostaną złożone wnioski o wykup, a starosta stwierdzi zasadność scalenia?

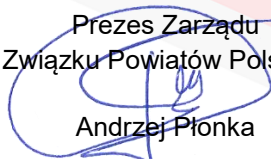
Właśnie dlatego proponujemy przeniesienie przepisów o popowodziowej procedurze scaleniowej oraz rekultywacji do jednego aktu (wraz z ewentualnym odwróceniem kolejności działań wykupu i scaleń). Projektodawcy powinni przy tym jednoznacznie określić termin złożenia wniosków o wykup w kontekście nieprzeprowadzenia scalenia albo objąć prawnie procedurę scalenia wyłącznie do tych gruntów, których właściciele nie złożyli wniosków o wykup.

16. Uwaga do art. 3 pkt 4 Projektu – dodawany art. 22c ust. 4 uOchrGrunt

Proponujemy skreślić z Projektu ten przepis. Sugeruje on, że będzie funkcjonować dodatkowa procedura analityczna jeśli chodzi o opłacalność przeprowadzenia rekultywacji, podczas gdy jest ona dokonywana w ramach wydanej decyzji w sprawie rekultywacji i to na podstawie opinii rzeczoznawcy (lub rzeczoznawców w przypadku innych gruntów niż popowodziowe). Powoduje to niejako weryfikację decyzji starostów przez organy samorządu województwa już po wydaniu decyzji oraz możliwość nieformalnego ich podważania. W skrajnym przypadku, marszałkowie będą odmawiać przyznania dotacji na rekultywację (albo przyznawać symboliczne kwoty), mimo treści art. 20 ust. 2 uOchrGrunt, która obligeje do udziału środków z budżetu województwa w rekultywacjach rolnych.

Przy okazji należy podnieść, że kwestia wysokości udziału środków wojewódzkich w rekultywacji od dawna budzi kłopoty praktyczne, wobec tego należałoby raczej zastanowić się czy wydawanie decyzji rekultywacyjnych nie powinno odbywać się po uzyskaniu konkretnych gwarancji finansowych ze strony samorządu województwa. Organy przeprowadzające rekultywację lub właściciele wiedzieliby wtedy jakiej kwoty należałoby oczekiwać ze strony Skarbu Państwa.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Andrzej Płonka